

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 iunie 2019

mun.Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Anatolie Țurcan, Elena Cobzac, Nadejda Toma, Victor Boico

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Homan Vladislav și de către inculpatul Zavorotnîi Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui

Zavorotnîi Andrei, născut la XXXXX, în or. XXXXX, fără domiciliu, beneficiar al XXXX „XXXXX”

și

Homan Vladislav XXXXX, născut la XXXXX, originar din s. XXXXXX, r-nul XXXXXX, domiciliat or. XXXXXX, str. XXXXXX, nr. XX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.04.2017 – 31.05.2018;

Instanța de apel: 05.07.2018–31.10.2018;

Instanța de recurs: 29.01.2019 – 18.06.2019.

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 31 mai 2018, examinată în baza art.364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Homan Vladislav - în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal (epizodul furtului din 19.04.2017 din casa cet.Zadorojniuc E.) – la 1 an 4 luni închisoare.

Potrivit art.85 alin.(1) Cod penal prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită i s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Juddcătoriei Soroca din 16.03.2018, definitiv fiinu-i stabilită pedeapsa 3 ani și 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar pentru minori de tip semiînchis;

Zavorotnîi Andrei - în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal (epizodul furtului din 12.02.2017 din frizeria „Daniela”) – la 1 an 4 luni închisoare;

-în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal (epizodul furtului comis în din Muzeul de Etnografie și Istorie a or. Soroca) – la 1 an 4 luni închisoare;

-în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal (epizodul furtului din 16.05.2017 din

Îi „Usatfii Arcadie”) – la 1 an 4 luni închisoare;

-în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal (epizodul furtului din 19.04.2017 din casa cet.Zadorojniuc E.) – la 1 an 4 luni închisoare.

În conformitate cu prevederile art.84 alin.(1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, i s-a stabilit definitiv pedeapsa închisorii pentru o perioadă de 3 ani 11 luni și 20 zile.

Conform art.85 alin.(1) Cod penal prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită i s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoreiei Soroca din 26.06.2017, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar pentru minori de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de V.Oțel a fost admisă în principiu urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordine de procedură civilă.

Prin aceiași sentință a fost condamnat și S. Tonofa, în privința căruia recurs ordinar nu a fost declarat.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că A. Zavorotnii la 12.02.2017, aproximativ în jurul orelor 20.00 -22. 00, având scop de profit, a pătruns în incinta frizeriei „Daniela” situată în or. XXXXXX, str. XXXXXX, nr.XXX care aparține cet. V. Oțel, de unde pe ascuns a sustras și a însușit bunuri materiale în sumă de 7 100 lei, cauzându-i părții vătămate o daună considerabilă.

Tot el, în perioada 10.03.2017-12.03.2017, aproximativ între orele 16.00-17.00, a pătruns prin geam în Muzeul de Etnografie și Istorie a orașului Soroca situat pe str. Independenței nr.68 din or. Soroca, de unde pe ascuns a sustras și însușit o bicicletă sport la preț de 1 500 lei și un capsator de model „Topex” la preț de 150 lei ce aparțin lui N.Bulat, prin ce i-a cauzat o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 1 650 lei.

Tot el, A. Zavorotnii prin înțelegere prealabilă, împreună și de comun acord cu minorul V. Homan, la data de 19.04.2017, în jurul orei 15.00, urmărind scopuri de profit și sustragere a bunurilor altei persoane, intenționat, prin forțarea geamului casei lui E. Zadorojniuc, din or. XXXXXX, str. XXXXXX nr.XX, au pătruns în ea, de unde pe ascuns au sustras și însușit un telefon mobil de model „iPhone” la un preț de 400 lei; un modem cu prețul de 1 000 lei, astfel cauzând părții vătămate o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 1 400 lei.

A.Zavorontâi împreună cu minorul V. Homan, la data de 19.04.2017, în jurul orei 21.30, având scopul sustragerii bunurilor materiale ale altei persoane, s-au întors la locul comiterii infracțiunii pe adresa or. XXXXXX, str. XXXXXX nr.XX, unde împreună și de comun acord cu V. Homan și minorul S. Tonofa, intenționat au pătruns în casa lui E. Zadorojniuc, de unde de la nivelul I și II a casei pe ascuns au sustras mai multe bunuri materiale, cauzându-i părții vătămate E. Zadorojniuc o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 46 150 lei.

Tot el, în noaptea de 16.05.2017 spre 17.05.2017 în urma înțelegerii prealabile și împreună cu minorul S. Tonofa, intenționat cu scop de profit au pătruns în magazinul ce aparține IF „Usatfii Arcadie”, situat în or. XXXXXX, str. XXXXXX nr.XX, de unde pe ascuns au sustras bunuri materiale în sumă totală de 1 453 lei, prin ce au cauzat un prejudiciu material în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul N. Musteață în numele inculpatului V. Homan, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui V. Homan să-i fie numită o pedeapsă mai blândă sub formă de închisoare conform art.84 Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod

penal și disponerea suspendării executării acesteia.

În argumentarea soluției solicitate s-au invocat următoarele:

- stabilindu-i pedeapsa inculpatului instanța nu a ținut cont de personalitatea acestuia;
- în speță au fost eronat aplicate prevederile art.85 alin.(1) Cod penal, deoarece s-a constatat că infracțiunea a fost săvârșită până la pronunțarea sentinței din 26.07.2017.

3.1 Apel împotriva sentinței a declarat și reprezentantul legal al inculpatului V. Homan - A. Vlas, care a solicitat casarea parțială a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui V. Homan să-i fie stabilită pedeapsa închisorii cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, argumentând următoarele:

- la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal, precum și de faptul că V. Homan atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată a recunoscut integral vina, s-a căit sincer de cele comise;

- infracțiunea pentru care a fost condamnat V. Homan a fost comisă până la pronunțarea sentinței anterioare în prvința lui;

- stabilindu-i pedeapsa instanța nu a luat în considerație că în speță este prezentă o circumstanță excepțională – minoratul și nu a aplicat prevederile art.79 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 octombrie 2018 apelurile declarate au fost admise din alte motive, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

A. Zavorotnîi a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) CP (furtul din 12.02.2017 din frizeria "Daniela") la 1 an 4 luni închisoare;

- în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) CP (furtul din 10.03-2017-12.03.2017 din Muzeul de Etnografie și Istorie a or. Soroca) la 1 an 4 luni închisoare;

- în baza art.186 alin.(2) lit.b), c), d) CP (furtul din 16.05.2017 spre 17.05.2017 din II „Usatîi Arcadie”) la 1 an 4 luni închisoare.

- în baza art.186 alin.(2) lit.b), c), d) CP (furtul din 19.04.2017 de la E.Zadorojniuc) la 1 an 4 luni închisoare;

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui A. Zavorotnîi pedeapsa de 3 ani 5 luni 20 zile închisoare.

În temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, la pedeapsa stabilită i s-a adăugat parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Soroca sediu Central din 26.06.2017, definitiv i s-a stabilit lui A. Zavorotnîi pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

V.Homan a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal (furtul din 19.04.2017 de la E.Zadorojniuc) la 1 an 4 luni închisoare;

În temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, la pedeapsa stabilită i s-a adăugat parțial pedeapsa numită prin sentința Judecătorei Soroca sediu Central din 16.03.2018, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 8 luni.

În temeiul art.90¹ alin.(1) Cod penal, s-a dispus că V. Homan urmează să execute 1 an din pedeapsa stabilită în penitenciar pentru minori de tip semiînchis.

Cealaltă parte din pedeapsa stabilită - 2 ani și 8 luni, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

În rest, dispozițiile sentinței referitor la acțiunea civilă și corpurile delictive s-au menținut.

5. În argumentarea deciziei adoptate instanța a reținut că prima instanță just și întemeiat a conchis că probele prezentate de acuzatorul de stat, care au fost verificate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, confirmă vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor incriminate prin rechizitoriu.

În continuare Colegiul penal a reținut că, deși apeluri au fost declarate doar în interesele inculpaților V. Homan și S.Tonofa, însă dat fiind faptul că s-a constatat că instanța de fond la aplicarea pedepselor definitive a admis erori atât în privința ultimilor, cât și în privința lui A. Zavorotnîi, s-a decis că sentința urmează a fi casată și în privința ultimului pentru a pronunța o nouă hotărâre și stabilirea tuturor inculpaților a pedepselor conform prevederilor legale, reținând în cazul dat dispozițiile art.411 Cod de procedură penală.

La acest capitol instanța de apel a reținut că prima instanță corect a concluzionat despre necesitatea aplicării în privința inculpaților A. Zavorotnîi, S. Tonofa și V. Homan, pentru infracțiunile de furt comise, a pedepsei sub formă de închisoare, pentru fiecare infracțiune rezultând din limitele sancțiunilor aplicate, în coroborare cu prevederile art.70 alin.(3) Cod penal și 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, cu cumularea parțială a pedepselor ținându-se cont de circumstanțele atenuante și agravante ce persistă în cazul din speță, însă în procesul stabilirii pedepsei penale definitive eronat a aplicat prevederile art.85 alin.(1) Cod penal, stabilind inculpaților potrivit încheierii Judecătoriei Soroca din 16.03.2018 pedeapsa definitivă în baza cumulului de sentințe.

În acest context instanța a reținut că din actele cauzei rezultă, că prin sentința Judecătoriei Soroca din 26.06.2017 A.Zavorotnîi a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d); 186 alin.(2) lit.b), c), d); 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art.art.84 alin.(1) și 85 alin.(1) CP, la 1 an închisoare; iar S. Tonofa, prin aceeași sentință a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d); 186 alin.(2) lit. b), c), d); 287 alin.(2) lit. b) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 2 ani. Totodată, V. Homan prin sentința Judecătoriei Soroca din 31.07.2017 a fost condamnat în baza art.192¹ alin.(2) lit.a) CP la 1 an 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe un termen de 2 ani, iar prin încheierea Judecătoriei Soroca din 16.03.2018, în baza sentinței Judecătoriei Soroca din 31.07.2017, pentru concurs de infracțiuni, i-a fost cumulată parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Soroca din 26.06.2017, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă, prin aplicarea prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termen de 2 ani.

La fel, Colegiul a reținut, că infracțiunile de furt, în comiterea cărora a fost găsit vinovat A. Zavorotnîi în prezenta cauză, au fost comise la 12.02.2017, 10.03.2017-12.03.2017, 19.04.2017, 16.05.2017-17.05.2017, infracțiunile de furt, în comiterea cărora a fost găsit vinovat S. Tonofa în prezenta cauză, au fost comise la 19.04.2017, 16.05-17.05.2017, iar infracțiunea de furt, în comiterea căreia a fost găsit vinovat V. Homan în prezenta cauză, a fost comisă la 19.04.2017. Respectiv, infracțiunile în speță au fost comise de către A. Zavorotnîi și S. Tonofa până la pronunțarea sentinței Judecătoriei Soroca din 26.06.2017 și infracțiunea comisă de către V. Homan a fost comisă până la pronunțarea încheierii Judecătoriei Soroca din 16.03.2018, ceea ce relevă că la stabilirea pedepsei definitive pentru inculpați, urmau a fi aplicate prevederile art.84 alin.(4) Cod penal, care reglementează procesul stabilirii pedepsei penale în cazul concursului de infracțiuni.

Reieșind din cele menționate, instanța de apel a conchis că, în speță, la pedepsele aplicate prin sentința contestată, inculpaților A. Zavorotnî și S. Tonofa urma a fi adăugată parțial, pedeapsa stabilită lor prin sentința Judecătorei Soroca din 26.06.2017, iar lui V. Homan a-i fi adăugată parțial pedeapsa stabilită prin încheierea Judecătorei Soroca din 16.03.2018.

Astfel, Colegiul a considerat necesar de a corecta eroarea admisă de prima instanță, aplicând față de inculpați prevederile art.84 alin.(4) Cod penal.

În continuare s-a reținut că ținând cont de personalitatea inculpaților, care nu sunt la prima abatere, anterior fiind condamnați, gravitatea infracțiunilor săvârșite, prima instanță corect a concluzionat despre necesitatea stabilirii în privința acestora a pedepsei sub formă de închisoare, fără aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

În argumentarea acestei concluzii, Colegiul a indicat că pedeapsa sub formă de închisoare va impune inculpaților lipsuri și restricții ale drepturilor lor, care vor fi proporționale cu gravitatea infracțiunilor săvârșite și suficiente pentru restabilirea echității sociale. La fel s-a menționat că, ținând cont de circumstanțele cauzei - pluralitatea faptelor infracționale comise acțiunile cărora au dobândit un caracter sistematic cu caracter de creștere a gradului prejudiciabil, realizate cu intenție unică, având scop de cupiditate - nu este oportun de a aplica în privința inculpaților prevederile art.90 Cod penal.

Totodată, ținând cont de faptul că infracțiunile de furt au fost comise de către S. Tonofa și V. Homan în timpul minoratului, care au restituit prejudiciul cauzat, se caracterizează pozitiv la locul de trai, s-au căit sincer în faptele comise, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, Colegiul a conchis că nu este rațional ca aceștia să execute în totalitate pedeapsa cu închisoarea în penitenciar și în privința inculpaților urmează a fi aplicate prevederile art.90¹ alin.(1) Cod penal.

În ce privește modalitatea executării pedepsei stabilită inculpatului A. Zavorotnî, Colegiul a relevat că, în privința acestuia sentința nu a fost contestată, prezumându-se acordul acestuia cu soluția emisă. Mai mult, ținând cont de gravitatea faptelor comise, luând în considerație că nu este la prima abatere și se caracterizează negativ, Colegiul penal a considerat că nu este oportună aplicarea în privința acestuia a prevederilor art.90 și art.90¹ Cod penal.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel cu recurs ordinar a contestat-o avocatul E. Vlas în numele inculpatului V. Homan, care invocând temeiul de drept prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită, casarea parțială a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri cu stabilirea unei pedepse non privative de libertate.

În argumentarea recursului s-au invocat următoarele motive:

- la stabilirea pedepsei instanța de apel nu a ținut cont de toate circumstanțele atenuante stabilite în speță și anume, căința sinceră, recunoașterea vinei, recuperarea prejudiciului cauzat, partea vătămată nu are pretenții față de V. Homan;

- în speță este prezentă o circumstanță excepțională – minoratul persoanei, iar instanța nu a ținut cont de aceasta;

- pedeapsa stabilită este inechitabilă, iar scopul acesteia poate fi atins prin stabilirea pedepsei cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal;

- instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de jurisprudența CEDO, precum și de Recomandarea Comitetului de Miniștri nr. R (99)22 și R (2006)13, care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele de detenție având scopul de a rezolva problema creșterii numărului deținuților în închisori.

6.1 La 13.04.2019 împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar

inculpatul A. Zavorotnîi, care fără a invoca nici un temei de drept prevăzut la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia cu stabilirea unei pedepse mai blânde – amenda sau muncă neremunerată în folosul comunității, argumentând următoarele:

- la stabilirea pedepsei instanța de apel nu a ținut cont că dânsul a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, precum și nu a luat în considerație că infracțiunea a fost comisă în timpul minoratului;

- pedeapsa stabilită este prea aspră, iar instanța nu a luat în considerație că dânsul a crescut fără părinți și a avut o copilărie foarte grea.

7. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Cu referire la recursul ordinar declarat de către inculpatul A. Zavorotnîi

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Împotriva acestora pot declara recurs ordinar persoanele indicate în art.421, coraportat la art.401 Cod de procedură penală.

Totodată, art.420 alin.(4) Cod de procedură penală, reglementează că, nu pot fi atacate cu recurs ordinar sentințele în privința cărora persoanele indicate în art. 401 nu au folosit calea apelului.

Reieșind din prevederile art.art.401-402 Cod de procedură penală, inculpatul A. Zavorotnîi a fost în drept ca în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale să o atace cu apel, însă, acesta nu a contestat-o pe calea ordinară de atac, adică cu apel, prezumându-se, deci, că inculpatul a fost de acord cu condamnarea sa, și anume cu starea de fapt stabilită, vinovăția în comiterea infracțiunilor imputate și mărimea pedepsei.

În cazul în care o parte a procesului penal din proprie inițiativă nu a realizat un drept procesual, care poate fi exercitat într-un anumit termen, odată cu scurgerea acestui termen se epuizează și dreptul respectiv.

Totodată, potrivit prevederilor art.420 alin.(4) Cod de procedură penală, persoanele care nu au folosit calea de atac apelul, pot declara recurs numai dacă prin hotărârea atacată a fost modificată soluția primei instanțe și prin aceasta s-a înrăutățit situația recurentului.

Analizând actele cauzei Colegiul lărgit constată că prin sentința instanței de fond lui A. Zavorotnîi definitiv în temeiul art.85 alin.(1) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa **4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar pentru minori.**

Prin decizia instanței de apel s-a decis că, deși A. Zavorotnîi nu a contestat cu apel soluția instanței de fond, cauza urmează a fi examinată prin extindere în temeiul art.411 Cod de procedură penală și în privința ultimului, dat fiind faptul că la stabilirea pedepsei

definitive au fost admise erori atât în privința inculpatului V. Homan cât și în privința lui A. Zavorotnîi.

În consecință instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.84 alin. (1) Cod de procedură penală, i-a stabilit lui A. Zavorotnîi pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni **3 ani 6 luni închisoare**, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Prin urmare, reieșind din prevederile art.420 alin.(4) Cod de procedură penală și ținând cont de soluția adoptată de instanța de apel prin care lui A. Zavorotnîi nu i s-a înrăutățit situația, ba din contra i s-a stabilit o pedeapsă mai blândă, rezultă că inculpatul nu dispune de dreptul de a contesta decizia instanței de apel, or, A. Zavorotnîi sau avocatul acestuia nu a folosit calea apelului, ceea ce la rândul său limitează instanța de recurs ordinar de a verifica argumentele invocate în recurs de către recurent.

Generalizând cele menționate și ținând cont de faptul că inculpatul nu a contestat cu apel sentința, iar prin decizia instanței de apel lui A. Zavorotnîi nu i s-a înrăutățit situația, Colegiul penal decide asupra necesității respingerii ca inadmisibil a recursului declarat de inculpatul A. Zavorotnîi, din motivul neutilizării căilor ordinare de atac.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul E. Vlas în numele inculpatului V. Homan

Potrivit textului recursului, deși recurentul invocă ca temei de casare a hotărârilor contestate art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise în instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, însă din argumentarea acestuia rezultă că autorul semnalează și temeiul de drept prevăzut la pct.10) al aceluiași articol și anume s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând decizia recurată prin prisma criticilor formulate de recurent, Colegiul penal lărgit conchide că, motivele invocate de autor nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În argumentarea acestei concluzii Colegiul reține că, instanța de apel la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului și-a motivat just soluția adoptată, ținând cont de prevederile art.61,70,75, 76, 77,78,79 Cod penal.

Instanța de recurs constată că instanța de apel corect a stabilit în privința inculpatului pedeapsa penală, care este echitabilă, legală și corect individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale aceluiași Cod, ținându-se cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În aceeași ordine de idei, se menționează că instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea categoriei, duratei și quantumului pedepsei. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea

articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Argumentele apărătorului cu privire la posibilitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, Colegiul penal lărgit le consideră neîntemeiate, deoarece analizând decizia atacată, se constată că instanța de apel și-a motivat soluția sa în partea individualizării și stabilirii modului de executare a pedepsei.

Subsidiar, Colegiul penal relevă că, textul art.90 alin.(1) Cod penal, prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Acest fapt rezultă și din prevederile legale, care stipulează că: „ Dacă... instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei...indicând numai de cât în hotărâre motivele...”. Astfel, din examinarea condițiilor în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facilitate pe care instanța de judecată este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde. Raționamentul instanței de a suspenda executarea pedepsei depinde, de rând cu celelalte circumstanțe ale cauzei, **de personalitatea vinovatului**, de comportamentul acestuia anterior și după săvârșirea infracțiunii, în timpul urmăririi penale sau a judecării.

Din materialele cauzei, instanța de recurs reține că, deși au fost îndeplinite cerințele de iure ale instituției suspendării executării pedepsei, instanța de apel corect a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității infractorului, urmărind în acest sens comportarea sa în viața socială, înainte și după săvârșirea infracțiunii.

La acest capitol, se reiterează că corect instanța de apel a reținut faptul că inculpatul nu este la prima abatere, acesta a fost condamnat pentru infracțiuni similare, fapt ce denotă că dânsul nu a făcut concluziile necesare, nu a călcat pe calea corijării și legea penală nu și-a atins scopul. Totodată sunt juste concluziile instanței de apel referitor la faptul că inculpatul a săvârșit mai multe infracțiuni, acțiunile ilegale ale acestuia dobândind un caracter sistematic, realizate cu scop de cupiditate.

Prin urmare, instanța de apel întemeiat a ajuns la concluzia că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința lui V. Homan poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei privative de libertate, însă ținând cont de faptul că inculpatul a comis infracțiunea în perioada minoratului întemeiat a aplicat prevederile art.90¹ Cod penal și a dispus suspendarea parțială a executării pedepsei stabilite.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de recurs conchide că, concluzia instanța de apel referitor la neaplicarea prevederilor art.90 Cod penal este întemeiată, or suspendarea executării pedepsei stabilite în circumstanțele speței date va face imposibilă atingerea scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a lui V. Homan.

Totodată, instanța de recurs atestă că, circumstanțele la care a făcut referire recurentul în cererea de recurs, (căința sinceră, lipsa prejudiciului) au fost luate în considerație, fapt care a permis stabilirea pedepsei inculpatului mai aproape de limita minimă prevăzută de sancțiunea normelor în baza cărora acesta a fost condamnat.

În aceeași ordine de idei Colegiul lărgit va respinge ca neîntemeiate și declarative alegațiile recurentului referitor la faptul că la stabilirea pedepsei instanța de apel nu a luat în considerație circumstanța excepțională – minoratul persoanei, or, după cum s-a menționat mai sus, în realitate această circumstanță a fost reținută și a servit temei de aplicare a prevederilor art.90¹ alin.(1) Cod penal (f.d.72 vol.VI).

În ceea ce privește alegațiile recurentului referitoare la nemotivarea deciziei în partea individualizării pedepsei stabilite, Colegiul penal lărgit relevă că, potrivit jurisprudenței

CEDO (cauza *Van de Hurk vs Țările de Jos din 19.04.1994, Perez vs Franța*), obligația instanțelor naționale de a motiva hotărârile pronunțate nu presupune existența unui răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte, chiar dacă aceasta apreciază că motivele date sunt fundamentale pentru argumentația sa, instanța poate să nu răspundă decât celor pertinente, susceptibile de a influența soluția în litigiu. Noțiunea de proces echitabil presupune că instanța națională trebuie să examineze, în mod real, problemele esențiale care i-au fost supuse dezbaterii, astfel, un argument a cărui influență poate fi decisivă pentru soluția în speță necesită ”*un răspuns specific și explicit*” (cauza *Ruiz Torija vs Spania din 09.12.1994*), așa cum s-a procedat, de altfel, în speța supusă judecării.

Din considerentele nominalizate, instanța de recurs apreciază hotărârea contestată ca fiind corectă și legală, astfel că pedeapsa stabilită și individualizată răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, fiind în limita prevăzută la sancțiunea normelor penale în baza căreia V. Homan a fost condamnat.

În consecință, Colegiul penal lărgit reține că, temeiurile invocate și semnalate de recurent prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul ordinar urmează a fi respins ca inadmisibil.

8. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Homan Vladislav și de către inculpatul Zavorotnîi Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 octombrie 2018 în cauza penală în privința lui *Zavorotnîi Andrei* și *Homan Vladislav*, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 iulie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

Nadejda Toma

Victor Boico